

Prædiken søndag d. 2. juli 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 10,40-42 & Romerbrevet 6,12-23

I helliges

Når man skal ud og flyve med lidt forskellige flyselskaber, så mærker man virkelig, at der er en enorm forskel på, hvordan man bliver modtaget som kunde hos dem.

I generelle vendinger, så oplever jeg, når jeg er med SAS i hvert fald på de lange ruter, så er man gæst og man er så velkommen også selvom man har en af de helt billige billetter. De gør alt, hvad de kan for, at du får en god oplevelse.

Hvis man så f.eks. skal videre i USA, og havner hos United, så er det en ganske anden sag. Her er man nærmest i vejen og bliver behandlet som et stykke kvæg, som de faktisk gænger rundt med.

Hvad tror du jeg foretrækker?

Jeg foretrækker selvfølgelig, der hvor jeg er velkommen. Der hvor jeg ikke er til besvær. Naturligvis da!

Det lille tekst stykke fra Matthæusevangeliet taler om det her med at blive taget imod.

Inden vi går dybere ind i det, skal vi lige se sammenhængen, som det står i. Det er altid klogt med at bibelstykker, at man lige ser, hvad der står før og efter, så man har en eller anden ide om kontekst og sammenhæng.

2 af 4

Vi er, som vi har været de sidste to søndage stadig i den del af Matthæusevangeliet, der har overskriften Udsendelsestalen.

Dette er altså de sidste formanende ord disciplene får, inden Jesus faktisk sender dem afsted med mandatet til at gå ud og forkynde. Han sagde til dem: "Gå ud og prædik: Himmeriget er kommet nær! **v8** Helbred syge, opvæk døde, gør spedalske rene, driv dæmoner ud. I har fået det for intet, giv det for intet."¹

Når Jesus instruerer dem her til sidst, så er det ikke fordi de skal nyde gæstfriheden, de steder, hvor de oplever det. Det er faktisk ikke for deres skyld.

Men fordi disciplene skal huske i hvis ærinde det er, at de går. Og på vegne af hvem det er, at de modtages. Det er nemlig ikke dem, der i centrum. Det er den Gud, som har sendt dem, og når de modtages vel, er det Gud, der modtages godt.

Så alene en god modtagelse, en gæstfri modtagelse af af en udsendt discipel, så er vi langt, for det menneske skal i følge Matthæus ikke gå glip af sin løn.²

De sidste søndage har vi fokuseret på, at vi må se os selv som udsendte, fordi vi må antage, at gælder udfordringer Jesu disciple, så gælder de også os.

Jeg tror der er en vigtigt pointe i at lægge mærke til, hvad Jesus faktisk anvender som succeskriterie. Han taler ikke

¹ Matt 10,7-8.

² JF. Matt 10,42.

3 af 4

om, at folk skal sige, at de tror. Han siger ikke noget om, at disciplene skal få folk til at melde sig ind i en kirke, men han siger blot at I tages godt i mod, så er vi langt.

Det er jo rigtigt, og det er sagt mange gange, at tro ikke handler om os selv, men om andre.

Men lad os lige afslutningsvis se på, hvad det er Paulus siger i Romerbrevets 6. kapitel.

For tanken i al tro, er jo også, at det gør noget godt ved os, noget fint i os.

I kirken her taler vi om, at frelse er en proces, som ikke er færdig, fordi man bestemmer sig for at tro. Men at troen medfører, at Gud kan få en til at ligne Jesus mere og mere i tanke, ord og handling.

Den proces kalder vi helliggørelse med et rigtigt metodistord. Det er et udtryk for at vort indre menneske gradvist bygges op, så vi kan rumme mere og mere af Guds kærlighed i os, og at det så må flyde over og komme andre mennesker til gavn.

Paulus taler om at vi ved tro er blevet befriet fra synden, som vi var trælle for. Underforstået, at den havde magt i vores liv. Det tror jeg de færrest af os kan undslå os fra.

Men nu er det gennem nåden, retfærdigheden, der råder.

Ligesom man kan være underlagt synd, kan vi også være underlagt retfærdighed og dermed trælle for Gud i stedet for synden.

4 af 4

Når vi er udsendt. Når vi sætter vores tro i arbejde, som trælle, det udtryk Paulus bruger, så får vi faktisk den løn, at vi helliges.

Ud over at det er godt for andre, at høre om Guds kærlighed, så gør det også noget godt i os selv.

Det er da totalt win win!

Amen.

Salme: Jesus ved dit bord du bænker